

Местността Боруна е част от масива Света гора и една от най-атраktivните природни забележителности на Велико Търново. След Освобождението тя получава специално място в плана на града. С появата на Стамболовият мост през 1892 г. местната власт и жителите започват да обмислят възможности за социализирането на района.

През 1899 г. художникът и учител по рисуване Димитър Багрилов моли да му бъде разрешено да построи на общинска площ със свои средства училище, където да се преподават иконопис, резба, моделиране с глина и гипс, скулптура върху камък и рисуване. Общината одобрява искането му, но поради настъпилата криза начинанието не се реализира тогава.

Идеята на Димитър Багрилов е възобновена през 1925 г, когато Общинският съвет и кмета Димитър Раев приемат решение да се построи училище по приложни изкуства и занаяти, гласувана е и исканата сума.

Проектът за сграда е изработен от арх. Христо Тотев. Веднага започва подготвителна дейност и разчистването на Боруна. На 21 юни 1926 г. се състои тържественото полагане на основния камък на Академията за приложни изкуства, както официалните лица наричат сградата, предвидена за художествено-занаятчийско училище. Въпреки големият ентузиазъм начинанието приключва на този етап поради липса на средства.

В началото на 30 те г. на ХХ в. сградата е предоставена за нуждите на новосъздадения Севернобългарски ветеринарен институт. Със смяната на функционалността освен застроената зона се обособява още една, предназначена за отдих на открито с градина.

В последствие сградата сменя собствеността и предназначението си още веднъж и в нея се разполагат последователно полицейско управление и народна милиция. През 70те год институцията се премества в нова сграда и помещенията на Боруна остават свободни.

По случай мащабните чествания на 800 годишнината от възстанието на Асен и Петър през 1985 г е решено там да се установи градската художествена галерия.